

TRADING CONCEPT ตอน การเข้าซื้อด้วยกลยุทธ์ (2)

มาคุยเรื่องการเข้าซื้อด้วยกลยุทธ์กันต่อ นะครับ ฉบับที่แล้วเราพูดถึงสมมติฐานที่นำไปสู่ความจำเป็นที่ต้องมีกลยุทธ์ในการเข้าซื้อ ก็คือ

1. ในภาพใหญ่ เป็นหุ้นดีมีอนาคต ราคาจะปรับตัวขึ้น
2. ในภาพเล็ก ราคาผันผวน ซึ่งสุดท้ายก็จะบอกได้ว่าจุดใดคือจุดต่ำสุดที่ควรเข้าซื้อ

3. ลดความเสี่ยงจากการเข้าซื้อที่อาจผิดจังหวะ ด้วยการเฉลี่ยต้นทุน

ซึ่งเราได้คุยกันไปถึงวิธีแรกกันแล้วคือ วิธี Dollar Cost Average (DCA) ซึ่งมีวิธีการที่ไม่ซับซ้อน คือ ซื้อในมูลค่าที่เท่ากันทุกครั้ง เช่น ทุกเดือน เป็นต้น วิธีนี้มองไปก็คล้ายกับการออมเงินสม่ำเสมอ เพียงแต่ไม่ได้นำฝากเข้าธนาคาร แต่นำไปเก็บไว้ในหลักทรัพย์แทน อาจเรียกว่าออมไว้ในหุ้น ตามโครงการของตลาดหลักทรัพย์ก็ได้เช่นกัน

คราวนี้ มาดูกลยุทธ์ที่มีลักษณะของการเล่นรอบแฝงอยู่บ้างครับ

Value Averaging (VA)

กลยุทธ์นี้ต่อยอดมาจากวิธี DCA โดยบริษัทมอร์แกนสแตนลีย์ มีแนวคิดที่ต่างกันคือ

DCA เน้นที่นักลงทุนออมหรือใส่เงินเข้าไปอย่างสม่ำเสมอ โดยไม่สนว่า ณ ตอนนั้นราคาหลักทรัพย์ที่ซื้อสูงหรือต่ำ (เพราะซื้อโดยกลไก คือหากราคาสูงก็ซื้อได้หุ้นน้อย ต่ำก็ซื้อได้หุ้นมาก ทั้งๆที่จริงๆ แล้ว บางช่วงราคาหุ้นอาจสูงมากจนไม่น่าซื้อก็ตาม) นอกจากนี้ ยังไม่สนมูลค่าพอร์ตหรือเงินเก็บก่อนหน้านี้ว่าเข้าใกล้เป้าหมายที่วางไว้มากน้อยแค่ไหนอีกด้วย

สรุปคือ DCA สนใจแต่เพียงควบคุมจำนวนเงินที่ใส่เข้าไปให้คงที่ ส่วนราคาหุ้นจะถูกแพง หรือพอร์ตจะโตถึงเป้าหมายหรือไม่ก็ไม่ใช่สนใจ

คราวนี้ มาลองดูแบบ VA กันบ้างครับ VA เชื่อว่า

1. เงินที่ลงเพิ่มไม่จำเป็นต้องเท่ากัน แต่ควรมองเป้าหมายที่ความเป็นไปของมูลค่าพอร์ต ให้บรรลุเป้าหมาย เช่น ถ้านักลงทุนวางแผนจะเกษียณใน อีก 5 ปีข้างหน้าว่าจะมีเงินสำหรับใช้จ่ายสัก 6 ล้าน

- ถ้าเป็น DCA อาจบอกว่าต้องหักเดือนละหนึ่งแสนบาท เท่ากันทุกเดือน ซึ่งถ้าทำได้เมื่อครบ 5 ปี จะหักเงินไปทั้งสิ้น หนึ่งแสน 60 เดือน เท่ากับ 6 ล้านบาท แต่ไม่ว่ามูลค่าเงินลงทุนตอนนั้นอาจเหลือต่ำกว่า 6 ล้านบาทก็ได้ หากพอร์ตอยู่ในภาวะขาดทุน (มีเงินไม่พอใช้จ่ายตามที่ตั้งใจ)

- ถ้าเป็น VA จะมองว่าจะหักเงินเดือนละเท่าไรก็ได้ แต่

ต้องเลี้ยงมูลค่าพอร์ตให้โตขึ้นเดือนละแสนทุกๆ เดือน เช่นถ้าผ่านเดือนที่ 1 ซึ่งมีเงินลงทุนไปแล้ว 1 แสนบาทนั้น พอเดือนที่ 2 พอร์ตมีกำไร 10,000 บาท ดังนั้นก็หักเงินมาลงทุนเพิ่มแค่ 90,000 บาทก็พอ ยอดพอร์ตก็จะเป็น 2 แสนบาท แต่มาเดือนที่ 3 สมมติว่าขาดทุนเหลือเงินในพอร์ต 190,000 บาท ก็ต้องลงทุนเพิ่ม 110,000 บาท ยอดพอร์ตก็จะเป็น 3 แสนบาทตามเป้า ถ้าทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ ได้ ก็แสดงว่าสิ้นปีที่ 5 จะมีเงินในพอร์ตเป็น 6 ล้านบาทแน่นอน

2. ไม่จำเป็นต้องซื้อเพิ่มอย่างเดียว ในยามที่ราคาขึ้นมากเกินไปก็ควรขายออกแทน แปลว่าในระหว่างทางที่ราคาไปสูงเป้าหมาย หากงวดใดราคาสวิงขึ้นแรงเกิน ทำให้มูลค่าพอร์ตรวมสูงกว่าเป้า แทนที่จะซื้อที่ราคาสูงๆ ก็ขายหุ้นบางส่วนออกแทน ในทางกลับกันช่วงที่ราคาสวิงลง ทำให้มูลค่าพอร์ตรวมต่ำกว่าเป้า ก็ซื้อหุ้นเพิ่มมากขึ้นเป็นพิเศษ ดังนั้น ในระหว่างทางจะมีการขายที่แพงแล้วกลับมาซื้อที่ถูกให้เห็นเป็นระยะ (เล่นรอบ)

นักลงทุนอาจมีคำถามว่าถ้าขายที่แพง แล้วราคาดันขึ้นไปแพงกว่าอีก แถมไม่กลับมาให้ซื้อจะอย่างไร ข้อนี้ไม่ยากครับ หากราคาแพงขึ้นไปอีกจริง ยิ่งดี เพราะมูลค่าของพอร์ตที่เหลือก็จะโตไปหาเป้าหมายอยู่ดี พุดง่าย ๆ คือนักลงทุนสบาย หนึ่งดูพอร์ตวิ่งไปหาเป้าหมายเฉยๆ โดยแทบไม่ต้องลงทุนเพิ่มเลย

ประโยชน์อีกอย่างหนึ่งของวิธี VA ก็คือช่วยในการทำ Asset Allocation ง่ายขึ้น เพราะควบคุมที่ขนาดของพอร์ต จึงทำให้สัดส่วนระหว่างสินทรัพย์แต่ละชนิด หรือสัดส่วนระหว่างหุ้นแต่ละตัวหนึ่ง ไม่เปลี่ยนทุกงวดเหมือนวิธี DCA

ข้อเสียคือ ถ้าหุ้นที่เลือกไม่ดีอย่างที่คิด วิธี VA จะบังคับให้นักลงทุนต้องเติมเงินลงทุนงวดถัดๆ ไปในจำนวนที่มากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งเป็นอันตรายอย่างยิ่งครับ

เปรียบเทียบวิธี DCA และ VA

ผมนั่งคิดอยู่นานว่า ทั้ง 2 วิธีนี้ต่างกันเรื่องจำนวนเงินในแต่ละงวด คราวนี้จะมาเปรียบเทียบกันอย่างไรดี สุดท้ายจึงได้ข้อสรุปคือ เปรียบเทียบสถานะการณ์ โดยสมมติให้คล้ายชีวิตจริงมากที่สุด ดังนี้

นักลงทุน A ซึ่งลงทุนแบบ DCA และนักลงทุน B ซึ่งลงทุนแบบ VA ทั้งสองมีเงินเหลือจากธุรกิจสำหรับลงทุนเพิ่มเดือนละประมาณ 1 แสนบาท เป้าหมายคือใน 5 ปี อยากมีเงินอย่างน้อย 6 ล้านบาท (หากหุ้นที่ซื้อไม่สร้างมูลค่าเพิ่มเลย)

ผมสมมติทางที่เป็นไปได้สัก 4 แบบนะครับ คือ

1. ราคาค่อยๆ ขึ้นไปหาราคาเป้าหมาย โดยมีความผันผวนระหว่างทางน้อย
2. ราคาค่อยๆ ขึ้นไปหาราคาเป้าหมาย แต่ระหว่างทางมีความผันผวนมาก

3. ราคาค่อยๆ ปรับตัวลง โดยมีความผันผวนระหว่างทางน้อย

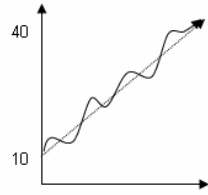
4. ราคาปรับตัวลง โดยระหว่างทางมีความผันผวนมาก

คราวนี้มาดูผลของแต่ละกรณีกันครับ

แบบแรก เลือกหุ้นถูกตัว ได้หุ้น 4 เด้ง คือ ปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 (60 เดือน) ราคาวิ่งจาก 10 บาท ไป 40 บาท แต่ระหว่างทาง ราคาอาจผันผวน

กรณี 1 ผันผวนน้อย คือ

+/- ไม่เกิน 2% จากราคาระหว่างทาง ดังรูป

ใช้วิธีสุ่มตัวเลขพบว่า เมื่อครบ 5 ปี

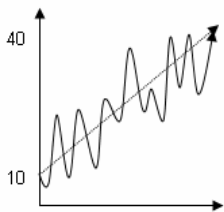
นักลงทุน A จะมีพอร์ตขนาด 11 ล้านบาท จากเงินลงทุน 6 ล้าน (ลงเดือนละแสน นาน 60 เดือน) มีหุ้นในมือ 275,000 หุ้น ต้นทุนเฉลี่ย 22 บาท

นักลงทุน B จะมีพอร์ตขนาด 6 ล้านบาทตามเป้า จากเงินลงทุน 2.7 ล้าน (บางเดือนก็มีขายคืนด้วย) มีหุ้นในมือ 150,000 หุ้น ต้นทุนเฉลี่ย 18 บาท

อ่านแล้วงงไหมครับ มีแต่ตัวเลข ใจเย็นๆ ครับ เดี่ยวมาสรุปผลกันตอนท้ายอีกที

กรณี 2 ผันผวนมาก

สมมติให้ +/- ไม่เกิน 15% จากราคาระหว่างทาง ดังรูป

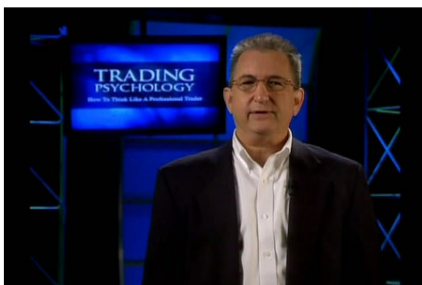
ใช้วิธีสุ่มตัวเลขเหมือนเดิมผลคือ

นักลงทุน A จะมีพอร์ต

ขนาด 11 ล้านบาท จากเงินลงทุน 6 ล้าน มีหุ้นในมือ 275,000 หุ้น ต้นทุนเฉลี่ย 22 บาท (ผมปิดเลขทั้งหมดให้เป็นเลขกลมๆ)

นักลงทุน B จะมีพอร์ตขนาด 6 ล้านบาทตามเป้า จากเงินลงทุน 1.5 ล้าน มีหุ้นในมือ 150,000 หุ้น ต้นทุนเฉลี่ย 10 บาท

คำคมเขียนหุ้น

มาร์ก ดักลาส (Mark Douglas)

สรุปข้อดีของทั้งสองวิธีง่ายๆ นะครับ สำหรับในกรณีที่เราเลือกหุ้นดีแล้ว แล้วนั้น

1. **วิธี DCA** ช่วยให้ซื้อหุ้นเฉลี่ย ที่ค่อนข้างคงที่ ไม่ว่าจะระหว่างทางตลาดจะผันผวนมากหรือน้อย และยังทำกำไรเป็นทวีเงินได้มากกว่า

2. **วิธี VA** ทำให้มีต้นทุนเฉลี่ยต่ำกว่า (เพราะมีการขายแบบเล่นรอบ ดึงกำไรออกมาเป็นระยะๆ) ยิ่งระหว่างทางตลาดผันผวน ยิ่งช่วยดึงต้นทุนเฉลี่ยให้ต่ำลงได้มาก ดังนั้นเมื่อต้นทุนต่ำกว่าแบบ DCA ก็ทำให้มีกำไรตอนจบที่คิดเป็น % สูงกว่า แต่...กำไรที่ได้เป็นตัวเงินจริงๆ น้อยกว่า เพราะลงทุนได้ไม่เต็มที่ บางเดือนแทนที่จะได้ซื้อลงทุนเพิ่มกลับต้องขายเอาเงินออกมาเสียอีก

ดังนั้นวิธี VA หากใช้ร่วมกับการทำ Asset Allocation เช่นมีหุ้นในพอร์ตหลายตัว ก็จะช่วยให้เงินที่ไหลออกมาจากหุ้นตัวหนึ่งไม่ต้องไปอันไว้ แต่สามารถไหลวนไปลงทุนหุ้นตัวอื่นๆ ในพอร์ตได้อีก สุดท้ายต้นทุนหุ้นแต่ละตัวในพอร์ตก็จะค่อยๆ ต่ำลงนั่นเอง

ฉบับนี้ เนื้อหาอาจดูเครียดไปสักหน่อยนะครับ แต่ชีวิตนักลงทุนก็ไม่ใช่เรื่องง่าย ดังนั้นใครยังงงงงลองย้อนกลับไปอ่านอีกรอบครับ เชื่อว่าหากท่านนักลงทุน นำกลยุทธ์การเข้าซื้อนี้ไปใช้กับการลงทุนของท่านได้อย่างเหมาะสมแล้ว จะเกิดประโยชน์ไม่น้อยเลยทีเดียวครับ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าครับ •

“ในฐานะนักเก็งกำไร คุณต้องเลือกระหว่างการเป็นฝ่ายที่ถูกต้องกับการทำกำไร เพราะสองสิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องเดียวกันและบางครั้งอยู่ในทิศทางที่ขัดแย้งกันด้วย”

“As a trader, you have to decide what is more important—being right or making money—because the two are not always compatible or consistent with one another.”

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยข้อมูลเท่าที่ปรากฏและเชื่อว่าเป็นที่น่าเชื่อถือได้แต่ไม่เป็นการยืนยันความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลใดๆ โดยบริษัทหลักทรัพย์ ยูเอบี เคีย (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ผู้จัดทำขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงความเห็นหรือประมาณการต่างๆที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า รายงานฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบการตัดสินใจของนักลงทุน โดยไม่ได้เป็นการชี้นำชักชวนให้นักลงทุนทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ หรือตราสารทางการเงินใดๆ ที่ปรากฏในรายงาน